

Ти — все в мені — і помисли, і дії,
Я ж — на гаку — вниз головою — здобич.
Тебе я, Боже, серед пекла здибав
Й відтоді все ніяк не відгадаю,

Ні — що я, ні — навіщо, ані — де я.
Весь світ, все звичне — раптом стало дуба.
І хоча я Тобі себе й віддавав був,
Нутро мені — ще й досі біси доять,

Немов я їхнє немовля зарізав,
Й вони — на мене — з пищавок — заразу, —
На колесо — і між собою ділять, —

І пекло й далі клепле мою долю, —
Та я — по вінця — від Твоїх чудес, —
Бо Ти — змагун, я ж — Твій металний диск.